

TRAMPSKÝ SPRÁVODAJ

tramp klubu bratislava

Číslo 324

Február 2020

Januárové stretnutie Tramp klubu Bratislava (str. 5)

15. ročník Hartec cup (horné dve, str. 10); 51. výroční oheň TO Lavina (dolné dve, str. 10)

POZVÁNKA

na 16. Marcový pochod

Kde: Baba, pri chate Korenný vrch

Kedy: 14.3.2020 o 9:00 hod

Trasa: Baba, Blatina, Pezinok

Členovia Regionálneho trampského združenia – Pezinok sa tešia na Tvoju účasť.

Prvé tohtoročné stretnutie na Slamenej Búde 28. januára zo začiatku vyzeralo na malú účasť. Prúdy dažďa sa valili z oblohy celé poobedie aj večer. Napriek tomu sme sa nakoniec zišli v hojnom počte. Šerif Džipo na úvod všetkým poprial do nového roka. Smútočnú pieseň sme našťastie nehrali za nikoho a tak sa mohlo hneď veselo gratulovať oslávenom. Dodatočne k 80-tinám Ludimu, ktorý nebol na decembrovom stretnutí a januárovému oslávencovi - vodákovi a ľadovému medveďovi Gustovi - Kaktusovi k 83-ke. Oslávenci dostali bábovku od Bábovky a Gustovi zaprial aj jeho bývalý študent - Čugaňa z TO Old Klondike. Obaja sa na Slamke stretli po takmer polstoročí. Gusto s Ludvom kamarátov ponúkli občerstvením a vínom.

Majiteľ Slamky Robo každému tradične venoval novoročný pohár šampanského. Džipo si s ním pripil symbolicky so všetkými - na dobré zdravie a suché chodníky s modrou oblohou nad nimi aj v roku 2020. Robo - ako každé stretnutie, dal pripraviť chlebíčky s nátierkou.

Bábovka odovzdala pozdravy od kamarátov - old tramov, ktorí nemohli prísť - Lubyho, Šamana-Myšinu, Stanleyho. Veľmi radi sme medzi nami opäť videli našich čiperných 90-tnikov - Šperháka a Čárliho. Ten spolu s muzikantmi vyhrával na mandolínu a spieval krásne pesničky celý večer.

Na redakčnom stole bol nový - januárový Trampský spravodaj (TS). Vstupuje do 28. roku trvania a to, že existuje je vďaka jeho zakladateľovi tvorcovi a šéfredaktorovi Brčkovi (+2014).

Titulku tvorila Lexova kresba PF (pôv. z TS januára 2017), s prerobeným dátumom na rok 2020. Táto titulka je spomienkou na výnimočný talent a zručnosť kamaráta Lexa (+2017). Bola poslednou z obrovského množstva jeho vydarených obrázkov, ktorú pre trampský časopis urobil. PF-ka je nadčasová a stále aktuálna - tak ako je celá Lexova tvorba.

V ponuke bola aj Severka č. 4/19 a odznak vydaný Tramp clubom pri príležitosti 30. výročia jeho založenia.

Napísala: Andy Bábovka Foto (str. 2): Džipo, Tatanĸa, Andy Bábovka

Titulka: PF 2020

Kresba: Táta, šerif TC Praha

Trampský spravodaj: Vydáva Tramp club Bratislava pre vnútornú potrebu. Trampský samizdat nie je distribuovaný v obchodnej sieti ani v sieti PNS. Uzávierka bud. čísla bude: 23. 3. 2020. Príspevky do TS posielajte na adresu: trampsky.spravodaj@gmail.com
Redakcia: Andy Bábovka, Lewis, Džipo

Toto číslo vytvorili: Andy Bábovka, Kiri (fotky, titulka a zalomenie, príprava na tlač)

Marcové stretnutie bude 31. 3. 2020

Aprílové stretnutie bude 28. 4. 2020

POĎAKOVANIE REDAKCIE

Redakcia Trampského spravodaja - mesačníka Tramp klubu Bratislava – ďakuje za podporu pri jeho vydávaní kamarátom Haluškovim a Lubymu.

Podakovanie patrí tiež všetkým predplatiteľom nášho klubového časopisu aj na tento rok, a samozrejme všetkým, ktorí jeho kúpou podporujú vydávanie ďalších čísel. Vďaka Vám Trampský spravodaj vstúpil do svojho 28. ročníka.

Ďakujeme aj za množstvo PF-iek. Šerif TCB Džipo vytvoril z nich koláž, tak ako v januárovom TS a môžeš si ich pozrieť na stranách 18, 19, 20.

Povstaňte kamaráti !

Smutná správa prišla do redakcie z pražského Tramp klubu:

Včera (25.1.) jsme se rozloučili s Vaškem Vlčkem – Jerrykem – Adelkou. Na přání dcery Kačky jsem oslovili party, kam chodil. Zahrát mu přišli Nezmaři, Bandoleros, Sešlost, Kalend'áci, Saša Samotář s Láďou, Zloř'a, Olina, Míla a několik hudebníků se přidávalo. Hospoda praskala ve švech.

Vešlo se nás okolo osmdesáti a bohužel, někteří odešli, protože se nedalo nikde sednout a ani stát. Všem, kteří přišli Kačka s rodinou děkují. Bylo to rozloučení, jaký by si Adélka přál – s kamarády a rodinou.

Text: Mirek – Táta, šerif TCP (redakčně upravené)

TRAMP CLUB PRAHA
srdečně zve
na
MEMORIÁL
JENDY KORDY 2020
14. 3. 2020 od 16,00 hodin
Dům Barikádníků, Praha 10, Saratovská

Účast přislíbili:

**BPT Zlín, Duo Blanice, Kamarádi Staré řeky,
Kamarádi od Hvězdiček, THS Brzdaři Olomouc,
Tulák Charli, Sešlost Praha, Saša Samotář,
Šíny Honza a Hanz**

Rezervace vstupenek:
Hana Štefanová 737165839 18,00-20,00
Dům Barikádníků 274770789

Večerem provází Dana Vacková a Tony Linhart

Mechi žije!

Blahoželáme

Peter „Kid“ Tóth, člen TO Starci oslávil 2. februára 84 rokov

Jozef „Pubo“ Furst, TO Eldorádo 1945, oslávil 18. februára 84 rokov

Stanislav „Stanley“ Zajac, šerif TO Eldorádo 1945, oslávil 19. februára 86 rokov

Jubilantom blahoželáme a prajeme veľa zdravia.

Redakcia TS

Spomienky oslávenca – Pubo, TO Eldorádo 1945

Môj prvý plechový hrnček som dostal do daru od staršieho čundráka. Ako sa to stalo?

Narodil som sa a vyrastal na Ziegelfelde – teda na Tehelnom poli, na Mestskej ul. č. 11. Na tejto malej, asi 150 m dlhej ulici žilo 25 chlapcov podobného veku plus-mínus dva roky. Ako 14 – 16 roční sme chodili – ako sa v tom čase tomu hovorilo, na čunder, teda sme neboli trampí, ale čundráci. Chodili sme vždy v nedeľu, lebo v sobotu sa chodilo do školy a práce. Bolo to na Kolibu, na Kamzík a okolie, na Ahoj. Cez Ahoj až na

cestu smerom na Marianku. Medzi Mariankou a starým kameňolomom sa nachádzala lúka, volalo sa to na Savane. Doma sme hrávali pri kasárňach, mali sme jednu gitaru a tri mandolíny, na jednu som hral ja. Stalo sa, že kamarát Laco, zvaný Fakír priviedol dve dievčatá Pavlu a Tonču Chromikové, ktoré nás pozvali na čunder k Dunaju, hovorili tomu „Na špic“. Dievčatá bývali na Brenneri – dnes Pálenisko. Na miesto pri Dunaji sme začali chodievať. Po pár čundroch nás prišli pozrieť takí – my sme im hovorili „starí páni“, mali 40 – 50 rokov. Počuli nás hrať a spievať a tak sa osmelili, že by si radi zahrali s nami. Po pár vzájomných návštevách mi jeden starý čundrák podaroval plechový hrnček. Oblúbil si ma, lebo vraj pekne hrám na mandolínu a vedel, že ja nemám hrnček. A vraj každý čundrák má mať plechový hrnček. Bolo to v r. 1952, mal som vtedy niečo vyše 16 rokov.

Roky utekajú ako tá dunajská voda ... Bola by škoda, aby ten hrnček niekto vyhodil keď mňa už nebude. Keďže chcem, aby sa ten hrnček uchoval aj naďalej, tak som si povedal, že ho niekomu darujem. Po úvahe som sa

rozhodol, že najlepší nový majiteľ bude človek, ktorý si to bude vážiť a uchová si ho naďalej. Dá sa povedať, že sa stal putovným hrnčekom. Hrnček som daroval Pedrovi, šerifovi TO Pohoda a členovi bratislavského Tramp clubu.

Ešte jeden dodatok. Ten čundrák, ktorý mi daroval plecháčik sa volal civilným menom Maxim. Volali sme ho Max ale aj Gulomet. Bolo to preto, lebo Maxim bola aj značka gulometu (používaného cez vojnu), tak mu to prischlo.

Napísal: Jozef Fürst „Pubo“ člen TCB a TO Eldorado 1945, 21. januára 2020; foto: Tatanka

Na návšteve u Luby (89) a Typši (83)

V priebehu januára a februára tohto roku som navštívila kamarátov, ktorí od mladosti trampovali, ale zdravotné dôvody im v poslednej dobe bránia chodiť do prírody a medzi kamarátov. To, že telesná schránka už nefunguje tak dobre, je pri ich veku pochopiteľné. Nepochopiteľné – v tom najlepšom slova zmysle, je pre mňa ako sa s takouto situáciou vedia vysporiadať, nevzdávajú sa a ešte aj zažartujú. V tomto sú rozhodne príkladom pre nás mladších.

Luby denne komunikuje aspoň prostredníctvom počítača s kamarátmi, triedi vzácny archív fotiek približujúci tramping v Bratislave a okolí od konca 30. rokov minulého storočia a sleduje všetko dianie v trampskom svete – žiaľ ako hovorí, aj to negatívne (auto potlachy, pívne hodokvasy nazývané ako: potlach, oslavy, výročie a pod.)

Typši má tiež bohatý archív fotiek – v „šuplíku“ a veru je z čoho vyberať, čo pozeráť, na čo spomínať. Akonáhle sa mu trochu polepší, už aj sa zberá na budú ku Medvedom.

No a obaja si rovnako obdivuhodne detailne pamätajú zážitky z mladosti, mená, miesta, udalosti.

Chlapci, prajem Vám za seba aj za všetkých najmä dobré zdravie a verím, že čoskoro zavítate medzi kamarátov.

Andy Bábovka

Správy z osád

●● 21. Lupiho Chotárka – 18. január 2020

Kamarát Lupi z TO Tarpan - Ivanka pri Dunaji - zorganizoval už 21.- krát "Lupiho chotárku". Zišli sme sa v miestnom pohostinstve Britva ráno o 9-tej hodine. Po krátkom zvitání sa s kamarátmi, rozdaním ešte oneskorených PF a malom občerstvení sme sa asi 25 účastníkov (a to nielen z Ivanky) vybrali za Lupim na tradičný pochod. Prešli sme cez dedinu, pristavili pri bufete Wigwam a šutrovke, cez malý lesoporast, okolo Záleského futbalového ihriska, povedľa "Šúbra" cez mostík, ponad Šúrsky kanál ďalej okolo novovybudovaného sídliska pri Zelenej vode, obci Most pri Bratislave (tá výstavba je "trestuhodná").

Po ceste sme sa pristavili na bývalom trampskom fleku Psačince. Kúsok odtiaľ sme Lupiho chotárku ukončili na chate kamaráta Brša TO Ontário. Tam majiteľ aj s kamarátmi nachystal divinovú polievku a guláš s obcerstvením. Pripravili sedenie a prístrešky proti prípadnému dažďu - našťastie bolo pekné počasie. Kamaráti rozbalili hudobné nástroje a začala príjemná zábava v dobrej atmosfére. Lupi nám rozdal účasnícke upomienky. Trvalo to dosť dlho kým sme sa začali rozchádzať, lebo od rozbehnutej zábavy a v kruhu kamarátov je určite dobre. Pochod nebol až taký dlhý - možno 7 km, no ťažko niečo u nás vymyslieť. Ďakujeme Lupimu, Bršovi s kamarátmi, za to, čo všetko nachystali a samozrejme účastníkom. Tešíme sa ďalšie kamarátske stretnutie.

Napísal: Šprickeľ

●● Vander cez Devínske Karpaty 15. - 16. 2. 2020.

Rozhodol som sa vyplniť sobotu a nedeľu dlhším vandrom po lesoch Devínskych Karpát kde mám trampske korene. Stretli sme sa kamaráti Peťo a Pedierko v sobotu ráno o 10:00 v Dúbravke na zastávke na Žatevnej. Odtiaľ sme išli cez Brižitskú ulicu, okolo kaverien na Dúbravskej hlavici až na Psie krátery. Tam bola krátka prestávka pri hraní, pive a jedení utopencov. Odtiaľ sme pokračovali na vyhliadkové miesto na Devínskej Kobyle kde sú výhľady na väčšinu Bratislavy a keďže bolo krásne počasie bolo čo obzerať a fotiť. Z Kobyle sme zišli do lesostepi nad Devínom odkiaľ boli tiež krásne výhľady a obzerali sme si nanovo vybudovanú farmu kde chovali ovce a kozy. Odtiaľ sme išli popri lazoch v oblasti Švamperky až nad kameňolom nad Devínskou cestou. Naša cesta pokračovala na osadný flek TO Pohoda kde sme sa pozdravili s osadníkmi a keďže nebola voda v studničke Kalička, na ktorú sme sa spoliehali, poskytli nám vodu osadníci za čo im veľmi ďakujeme. Neskôr po určitom zmätočnom blúdení lesom na búdu Apaloosa kde sme mali určitý problém trafiť, sa k nám pripojil kamarát Paľči z dúbravskej TO Ohio (išiel za nami boli sme dohodnutí) a ten nás nasmeroval na chajdu Apaloosa. Tam sme sa zložili krátko pred štvrtou až do nedele. Časť večera sme strávili my traja pri ohníku, gitare a opekačke a pozorovaní západu slnka a pekných výhľadov z Apaloosy a neskôr večer už vo vykúrenom zrubu. Peťo potreboval skôr odísť tak sme v nedeľu dooobeda pokračovali s Paľčim okolo bývalého fleku Hrmiaceho stáda oproti Švábskemu vrchu, cez Švábsky vrch kde sme pozorovali zasnežený Schneeberg a krásne výhľady a pokračovali sme okolo bývalého fleku TO Tagoma, po Vojenskej ceste, hotela, zvieracieho cintorína až na vrchol Dúbravskej hlavice. Paľči mi zaujímavo rozprával všeličo zaujímavého z histórie trampingu a príhod z týchto lesov a podopíňal plno

mojich vedomostí. Zaujímavo porozprával aj príhody z pozorovania diviačej zvery. Z Hlavice sme zišli pri kaplnke v Dúbravke kde sme sa rozišli a ja som odišiel potom autobusom domov. V nedeľu nám cesta z Apaloosy do Dúbravky trvala peši vyše dvoch hodín. Toto bol asi najdlhší vander čo som kedy robil v Devínskych Karpatoch (inde som pochodil oveľa dlhšie trasy).

Pedierko

●● HARTEC CUP 2020

Počas tretieho februárového víkendu sme sa zúčastnili na 15. ročníku tradičného šipkového turnaja Hartec Cup. Konal sa ako vždy na chalupe kamaráta Hollywooda v Hartinkove pri Prostějove.

Z Bratislavy vyrážame už v piatok poobede a so súmrakom dorazíme na miesto. Hájit' farby Slovenska nás došlo dvanásť, z osád TO Čierny medveď, TO Game farm, TO Biely netopier, TO Zlatá líška, STO Nemecká dolina a TS Benito. Zvítame sa s domácimi a večer prežijeme pri speve trampských piesní medzinárodnej kapely, ktorá sa tam zišla. V sobotu doobeda si zjždeme na prechádzku do okolia a poobede sa už všetko točí okolo blížiacej sa súťaže. O 17. h. Hollywood so svojou polovičkou Helou zahájili turnaj a osem družstiev, z toho dve slovenské, sa pustili do seba. Súťažnú atmosféru podporovali hlavne veselé poznámky na adresu súperov, so zámerom vyviest' ich z koncentrácie. Keďže sa hralo systémom každý s každým, turnaj končí až po viac ako štyroch hodinách. Po spracovaní výsledkov nastúpili Miloš s Helou, aby nám oznámili umiestnenie jednotlivých družstiev. A tu sme mali dôvod na radosť. Naše družstvo v zložení Žltko a Maťo z TO Čierny Medveď, Džipo z STO Nemecká dolina a Pampúch z TO Game farm sa v silnej konkurencii pravidelne trénujúcich domácich umiestnilo na peknom treťom mieste. Večer potom opäť pokračoval trampskou muzikou až do polnoci.

Nedeľné dopoludnie sa nieslo v znamení smutnej nostalgie. Doobeda sme ešte posedeli, na poludnie sme sa rozlúčili, poďakovali domácim za starostlivosť, ktorú nám celý víkend venovali a s prísľubom, že o „rok zas“, sme nasadli do áut a vybrali sa na spiatočnú cestu.

Napísal: TS Benito, foto (str. 3): Džipo

●● 51. výr. oheň TO Lavina – Camp u Nováků 15. 2. 2020

Severne od Brna pri Blansku neďaleko Vysočan, sa konal 51. výročný oheň TO Lavina. Priam jarný deň a les bez snehu nepripomínali ohne z minulých rokov, keď bolo plno snehu a za sneženia sa hralo a spievalo pri ohni do rána. Na fleku sa poobede stretávame s kamarátmi z osád Luha, Rowers, Karabina a ďalšími. Zdravíme organizátorov, sú nimi otec a syn - Velký a Malý Kuča. Rozprávame sa o pripravovaných trampských koncertoch, najmä o tom, ktorý bude na jeseň v pražskej Lucerne pri príležitosti 100 rokov Trampskej pesničky. Hlavní organizátori Pupa a Jordán sú medzi nami a hneď aj mali

d'alších záujemcov o vstupenky. Najlepšie miesta sú už teraz takmer vypredané. My s Pedrom sa pochválime, že už máme do Lucerny vypredaný autobus priaznivcov Pekaríng, ktoré ako jediná kapela zo Slovenska na koncerte v Lucerne vystupuje.

Po zotmení, ktoré nastalo krátko po pol šiestej, dal Velký Kuča Malému Kučovi (ten je už dnes o hodne väčší ako otec) pokyn k zapáleniu ohňa. Po odznení Vlajky Kuča privítal okolo 50 kamarátov a odovzdal placku najvzdialenejšiemu, najmladšiemu a najblbšiemu účastníkovi. Prvé dve ocenenia si našli majiteľov ľahko, posledné určovali dievčatá z TO Luha na základe obhliadky a konverzácie. Ako to dopadlo, som sa nedozvedela. Celý čas som bola pri muzikantoch a nás toto hodnotenie akosi - a možno aj našťastie, obišlo.

Pripravený bol, tak ako každoročne hrniec polievky, mäso v pekáči, a kotlina vareného vína.

Ohne na Lavine bývajú tradične poriadne veľké, aby sa aj v zime dalo pri nich celú noc sedieť, hrať, spievať. A nerobia sa uzavreté skupinky, stojace chrbtom k ohňu, ako to býva v poslednej dobe na potlachoch zvykom. Všetci stoja či sedia vôkol ohňa. Tak tomu bolo aj teraz a tak ako vždy sa tu zišla partia skvelých muzikantov. Zopár gibsoniek a gipsy gitár, basa, „ramenaté hlasy“ Brňákov, ryvolovky, rolfovky a iné tramské pesničky zneli jedna za druhou. Neskôr dorazila partia, ktorá sem prišla vandrom od včera. Medzi nimi Švorcák kapelník kapely Hajcman. Hrajú dobrú tramskú muziku a práve vydali CD venované najmä pesničkám Kapitána Kida. Švorcák majiteľom nového CD pri svetle ohňa napísal venovanie do spevníka a pridal sa aj s ukebanjom k hudobníkom (viac o CD v ďalšom čísle a na marcovom TCB bude v ponuke aj so spevníkom).

Začalo primrzáť, ale oheň dobre hrial a nočná obloha sa rozjasnila. Dali sa krásne rozoznať hviezdy aj niektoré súhvezdia, hrala dobrá muzika a vôkol ohňa kamaráti. A viac už ani netreba dodať.

Napísala + foto (str. 3): Andy Bábovka, TO Pohoda Karlova Ves, Bratislava

Napísali ste nám

Ahoj kamaráti z Tramp clubu, v rámci pátrania o tramskom hnutí v minulosti sa chcem s vami podeliť o činnosti našich trampov v Rakúsku. V r. 1987-88 som pracoval ako stavbyvedúci na výstavbe a rekonštrukcii nášho veľvyslanectva vo Viedni, kde som pobudol asi 1,5 roka. Toľko trvala rekonštrukcia starej a prístavba novej budovy v mestskej časti Penzing. Bola to stará honosná

budova z konca 17. stor., chránená pamiatkovým úradom. Stavba bola úspešne dokončená v r. 1988 – rok pred pádom komunizmu. Na slávnostnom odovzdaní sa zúčastnil aj vtedajší rakúsky prezident Kirchsleger, náš minister zahraničia a množstvo rôznych osobností. Pred samotným oficiálnym otvorením veľvyslanectva boli tzv. dni otvorených dverí, kedy do nových priestorov sa mohli dostať aj návštevníci, zvedavci a obyvatelia Viedne. V rámci kultúrneho zastúpenia tam bol pán Horníček, spevák Standa Hložek, šansonierka zo Slovenska. Ľudí prišlo neúrekom, hlavne to boli osoby rôznych krajanských organizácií, bola tam česká škola a rôzni starousadlíci, krajanovia, Česi a Slováci. Medzi rôznymi návštevníkmi a krajanmi zaujala malá skupinka našich emigrantov, ktorí odišli z Československa najmä okolo r. 1968. Prezentovali sa tým, že nášmu hlavnému stavebnému dozorovi, ktorý sprevádzal návštevníkov, odovzdali plagát - obraz, ktorý potom potajme prevzal a nám odovzdal. Bola to krásna ručná maľba cca 40x60 cm, kde motívom bola podvečerná atmosféra, hory, v prostriedku vatra a motto:

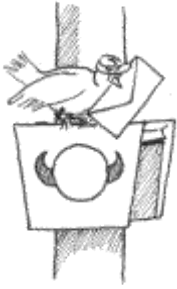
Sme bývalí trampi z Československa, schádzame sa pravidelne v údoliach Wienerwaldu, spievame si pritom naše obľúbené piesne a spomíname na našu starú vlasť.

V ľavom dolnom rohu bol citovaný ako motto text známej trampskej piesne: *Večerom keď blúdím sám, na hviezdy sa pozerám, v srdci jednu túžbu mám.* Písmo bolo šedou farbou, lemovanie na červeno a z toho čo som videl som bol doslova očarený. Pretože sa jednalo pravdepodobne o ľudí pôvodom z Bratislavy, ktorí sa tam schádzali a bolo to napísané po slovensky. Ten krásny obraz – plagát sme na našej izbe s kolegami opatrovali a uschovali, aby nám ho nikto nenašiel, lebo obsah mohol byť v tom čase protištátny. Žiaľ sa nám nezachoval a nejakým spôsobom sa pri odovzdávaní stavby stratil.

Na pamiatku týchto mne neznámych ľudí som sa vydal s priateľom Jarom hľadať tú atmosféru údolia Wienerwaldu. Podnikli sme tam pred 6-imi rokmi 2x pešiu túru z vrchu Kahlenberg nad Viedňou hrebeňovku po kopcoch okolo Viedne po červenej značke ako „Rund um Wien“ (Okolo Viedne). Asi po 15 km – bolo to v zime, sme dobre vymrzli a zišli do údolí. Zišli sme na predmestí Viedne v mestskej časti Stift am Walde, kde sme v miestnom heurigeri (vinárni) pri dobrom vínku oslávili túru. Večer sme ešte chytili jeden z posledných vlakov do BA.

Ak by bol záujem medzi kamarátmi trampami, môžeme túto túru zopakovať a podeliť sa o atmosféru a zážitky. Všetko sa dá uskutočniť mestskou dopravou a súčasne spoznať vinársku oblasť Grinzing a Nussdorf a vrch Kahlenberg ako začiatok túry. Známy je svojim pamätníkom na porážku Turkov pri obliehaní Viedne v r. 1683, postaveným na počesť poľského kráľa Jána Sobieckeho, ktorého vojská sa hlavne zaslúžili o víťazstvo v tejto bitke.

Ahoj, zdraví Vás priateľ Milan (redakčne upravené)

História TO – TO Starci – založená v r. 1984

Názov osady budí dojem o starcoch spomínajúcich na tramping v krčme či doma, na nohách papuče namiesto kanád, pred sebou pohár s nápisom JIM BEAM, ale obsahujúcim čaj, nostalgia na duši aj na jazyku, proste: "Už dávno dohasly mé pistole"; škoda hovoriť, či písať.

Tento prvý dojem možno nie je celkom správny, preto že tramská osada STARCI má rokmi získané a dobre praktickým tramským životom overené svoje pravidlá:

1. Tramping je spôsob života: príroda, kamarátstvo, tradícia
2. V lese je vždy pekne
3. Alkohol v malých dávkach neškodí v žiadnom množstve

... a určite tieto pravidlá platia aj v nebezpečnej blízkosti osemdesiatky, ako to majú osadníci na svojich mnohých vandroch od vzniku svojej osady STARCI dávno a spoľahlivo vyskúšané.

Osadu STARCI zakladali kamaráti Fráter, Myšina, Kid a Saša v roku 1984 a jej neoficiálnym šerifom sa stal Fráter. Bolo to v júni roku keď sa Fráter vrátil do Bratislavy zo zajatia v Angole. Bol členom tramskej osady TOWN, založenej v roku 1946 kamarátmi z okolia Ymky. V tejto osade boli vtedy ešte okrem Frátra Grčák a bratia Jano a Ondro Černuškovci. Svoj camp mali a chodievali v rokoch 1946 až 1949 hlavne na cíp Savany nad Mariankou a bol známy ako „ZLATÁ HVIEZDA“. To boli roky, kedy Farský úrad Marianka písal vtedajšiemu povereníkovi vnútra, že trampovanie v okolí obce treba zaraziť, lebo trampí chodia v nedeľu namiesto kostola do lesa a (aj) tým kazia mládež. Dnes je už jasné a zdá sa, že ten plán vtedajšieho ľudovodemokratického farského úradu nejako nevyšiel. Trampí chodia cez Marianku dodnes a pravidelne ich tam vídať prechádzať i stretávať sa počas celého roka.

Nechajme však farské záležitosti naďalej farským úradom a povereníkom. Vráťme sa ešte k tramským záležitostiam opäť späť do roku 1946 a spomeňme aspoň trochu z hudobnej tramskej histórie. Ten, kto mal v tom

čase gramofón (na kľuku) mohol si kúpiť platne na 78 obrátok, ale len keď doniesol staré šelaky, lebo vtedy nebolo dostatok materiálu na ich výrobu.

V tom čase aj tramská osada MANILA, v ktorej bol vtedy členom aj Myšina zo STARCOV, si dala – ako novú vymoženosť - natočiť jednu zo svojich súťažných tramských piesní na PVC platňu, ktorá sa prehrávala na kľukáči /gramofóne na kľuku/agátovým trňom.

Bola to doba veľkého tramského rozmachu spevu a hrania na gitare.

V tom čase už Fráter (vtedy 14-ročný) ovládal angličtinu a prekladal pre osadu TOWN texty country piesní. Pritom v tých časoch posluchové a záznamové možnosti hudby boli biedne. Na tranzistorové rádiá či magnetofóny bolo ešte 10 rokov času, a kto chcel mať v lese muziku, musel sa ju naučiť robiť sám. A tak Fráter, preložil pre TOWN texty tradičných country piesní „Yellow Rose of Texas“ a „Home on the Range“, a hnal s nimi osadu na súťaž.

Preklad piesne z dnešného hľadiska vyzeral dosť strašne, asi takto :

Frátrov text	Originál
Tam v Texasu je ruža, ja túžim ísť za ňou, Nik iný o nej nevie, nik iný iba ja. Tak smutne plakala, čakala osamelá, A ja som išiel svojou cestou ďalej sám a sám	There's a yellow rose in Texas I'm goin' there to see No other darkie knows her, nobody only me. She cried so when I left her, it like to broke her heart, And if we ever meet again, we never more shall part.
Ouuuu, tam na ranči, kde antilopy sa bavia...	Home, home on the range, where the deer and the antelope play...

(český text Růže z Texasu neskoršie spieva Waldemar Matuška; to je však už iné kafe)

Tramská osada TOWN predviedla tieto dve piesne v septembri 1949 na potlachovej speváckej súťaži v Rači a umiestnila sa až predposledná (spomedzi 14 účastníkov), čo chlapcom dokonale vzalo chuť do ďalších pokusov. Tomu sa ale nedalo diviť, prišli ako 14-roční začiatovníci prvýkrát na spevácke preteky, kde TO FLORIDA – za prítomnosti Boba Hurikána - predstavila svoju štvorhlasnú verziu country piesne „Kde hasne dúhy jas“ (Ghost Riders In The Sky). Tomu dokonalému výkonu sa proste konkurovať nedalo.

*Cha... a ešte malá spomienka, vtedy sa vôbec víťazom, či spevákom nekričalo „umííí“ alebo "viéééé", ale **tlieskalo sa až dlane boleli a tak silno, že sa až na sále triasli okná.***

Cesty kamarátov z tramskej osady STARCI v minulosti...

Cesty dnešných štyroch osadníkov sa v tom čase spájali v rámci tramských kontaktov medzi ich domovskými osadami.

Kid bol v osade YUKON s ďalšími - Siko, Bojo, Miloš a Dan. Vtedy chodili hlavne na ZLATÚ HVIEZDU a neskôr na Medené Hámre.

Saša bol v trampskej osade YUCATAN a chodieval so svojimi osadníkmi Alanom, Ferom, Ivanom, Jindrom a Pipinom na starú chatu na Devínskej Kobyle a tiež na dúbavské Biele skaly, fleky pri Kačine a v údolí Vydrice.

Myšina mal domovský pôvod v trampskej osade MANILA. Spolu s osadníkmi z MANILY boli od svojich terajších osadníkov z trampskej osady STARCI o 2-3 roky starší, a založili si rodiny skôr ako oni. Preto osadníci z MANILY medzi rokmi 1955 – 1967 sa zúčastňovali hlavne potlachov. A tak Myšina chodieval medzi trampov a do prírody iba sám, alebo s rodinou a dvoma deťmi - na Savanu, tradičné granadské fleky, Švédsky park a aj ďalej po malokarpatských trampských chodníkoch. Potom sa mu rodina ešte viac rozrástla, tak si v roku 1967 postavil na Košariskách chatu.

Fráter po tom ako sa TOWN rozsypal, upísal sa hlavne vode, a vtedajšej novinke – športovému potápaniu. Potápači organizovaní v rámci Zväzarmu mohli občas chodiť aj na Jadran a raz sa mu podarilo dokonca dostať až do Egypta. Fráter o tom napísal dve knihy, „Nad nami vlny“ a „Vlny, korále a žraloky“.

Keď mu zomrela žena, stále ho ťahalo do cudziny a jeho koníček potápanie do tróпов. Medzitým sa naučil 6 cudzích rečí, čo mu pomohlo, keď Polytechna zháňala tlmočníka, ktorý súčasne a na profesionálnej úrovni ovláda angličtinu, španielčinu a portugalčinu. A tak strávil 12 rokov na Kube a v Angole, odkiaľ ho v marci 1983 uniesli povstalci Unita spolu so skupinou (66-člennou) čs. technikov. Samotný pochod pralesom - 1200 km - do tábora povstalcov Frátrovi, ako trampovi, veľa zlého nenarobil, aj keď už mal vyše 50; horšie bolo, že dostal prietrž, ktorý mu čierny felčiar musel v buši operovať. Nakoniec sa po 16 mesiacoch zajatia vrátil s nalomeným zdravím v júni 1984. Doma ho už čakali starí kamaráti, odhodlaní ho nenechať na tramping len spomínať.

Kamarát Kid v roku 1968 odišiel do Južnej Afriky, odtiaľ do Kanady, kým Saša sa usadil v Austrálii, odkiaľ za pár rokov odišiel do Južnej Afriky, prešiel celou Afrikou, kusom Ázie vrátane Himálají, a nakoniec sa vrátil do Austrálie. A tak zo štyroch osadníkov trampských osád TOWN, YUKON, MANILA a YUCATAN sa medzičasom stali trampskí samotári, sa teda znovu zišli až v roku 1984, keď novinové články upozornili, že Fráter je späť z Afriky. Tým začala činnosť „trampskej osady STARCOV“, aj keď spočiatku si žiadne meno nedávali a donedávna nemali osadnú vlajku, ani domovenky.

Zato začali pravidelne chodiť na jednodenné karpatské potulky po chatách, starých aj novších flekoch, od Rače a Marianky až po Vysokú a Klokoč; v zime či v lete, za každého počasia, občas si pripadali ako duchovia (ich samých, aj iných, ktorí v tých miestach kedysi táborili).

Keď sa ocitli v dôchodcovskom veku, zistili, že môžu chodiť na svoje tramské výpravy aj cez týždeň, keď boli lesy väčšinou prázdne, bez sviatočných paďúrov, čo im veľmi vyhovovalo.

Na prelome storočí, pomaly už so sedemdesiatkou na krku, potulky častejšie zameriavali na Granadu, kde ich priateľsky privítali domáce osady, NIAGARA, MUSTANGY, NOVÁ NÁDEJ a ostatné, hlavne ale OHIO. Tam

vlastne zistili, ako príjemné býva a pripadne byť starcom v mrazivej zime, keď človek po pár hodinách premrzne aj pri ohni, zapadnúť medzi kamarátov do vykúrenej chaty.

Začali teda v zimných mesiacoch chodiť pravidelne na OHIO a dostalo sa im cti, že ich staručká tramská osada OHIO na jeseň roku 2003 prijala za svojich čestných členov.

Ako sa bohužiaľ niekto snažil a dodnes snaží likvidovať všetky – zatiaľ len granadské - tramské chaty, OHIO zanedlho - už 2x - vyhorelo.

Kus pod zhoreniskom v hustej mladine stáli dve otvorené búbky, tie STARCI adoptovali a chodia tam dodnes, aj keď jednu niekto

medzičasom rozobral; toto miesto pomenovali Húština.

Kamarát Fráter je už od septembra 2004 vo večných lovištiach, zomrel ako 73-ročný. Ako STARCI v ich veku už z toho nerobia vedu a do dnešného dňa ho všetci vďaka Karpatskému duchovi prežili. Skôr, či neskôr sa tam za ním aj oni vyberú, dúfajúc, že im pripraví slušné uvítanie. Zatiaľ ako spomienku, dostáva pri každom pobyte v Húštine zapálenú sviečku a veria, že Karpatský duch sa s ním spravodlivo rozdeľuje o časť červeného vína, ktoré vždy prostredníctvom ohňa fasuje. *Napísal: Šaman Myšina; kresby: Lexo; Foto (Myšina):*

TO Starci na TO Čierna labuť r. 1999, zľava dole Fráter, Kíd, zľava hore Saša, Myšina

INFOTOUR

HRADEC KRÁLOVÉ 2020

Kamarádi, zveme Vás k návštěvě výstavy
trampského muzea do kongresového centra
ALDIS ve dnech 13.3.2020 10⁰⁰-18⁰⁰ hod
14.3.2020 9⁰⁰-17⁰⁰ hod.

Vstup zdarma.

KAMARÁDI A KAMARÁDKY!

Přijďte si poslechnout písně trampského barda v pořadu

LETOKRUHY

aneb poselství Wabiho Ryvoly

KARABINA (Brno)

T.E. BAND (Brno)

PODOBNI ZVĚŘI (Praha)

HAJCMAN (Brno)

v pátek 13. 3. 2020 v 19:00 na MUSILCE

předprodej: INDIES, Dům pánů z Lipé, KS Omega, www.smsticket.cz

PF 2020

Blatina – festival slovenskej trampskej hudby

PF'20

T.O. KORLAT

Ms!W

oltáře - kruh z kamenu
 Oheň - celebruje mši

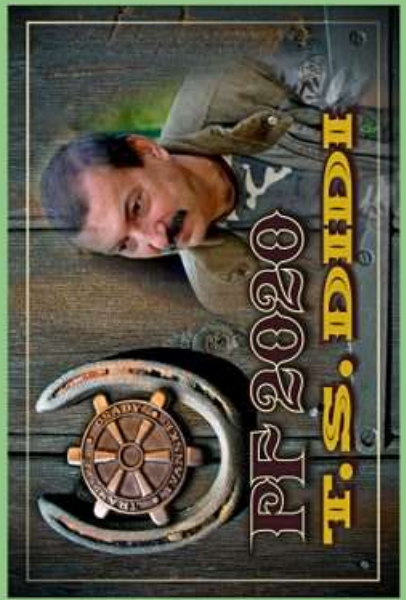
PF 2020

T.O. Divý kaktus

P.F.2020

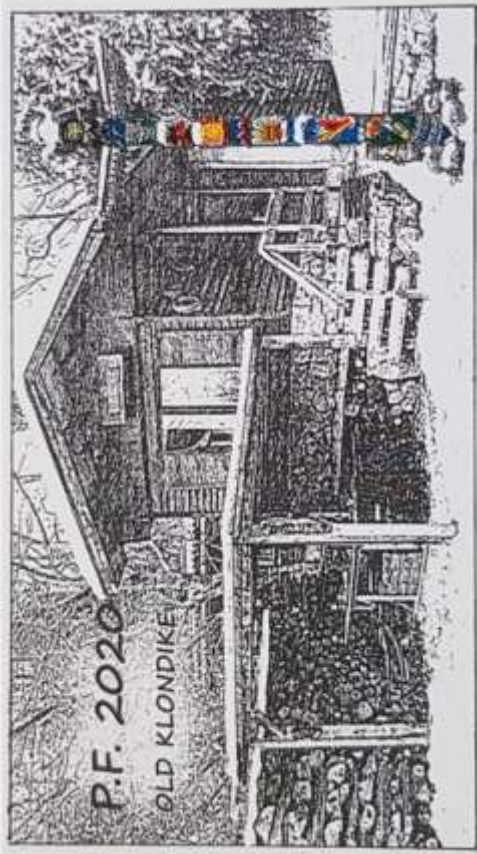
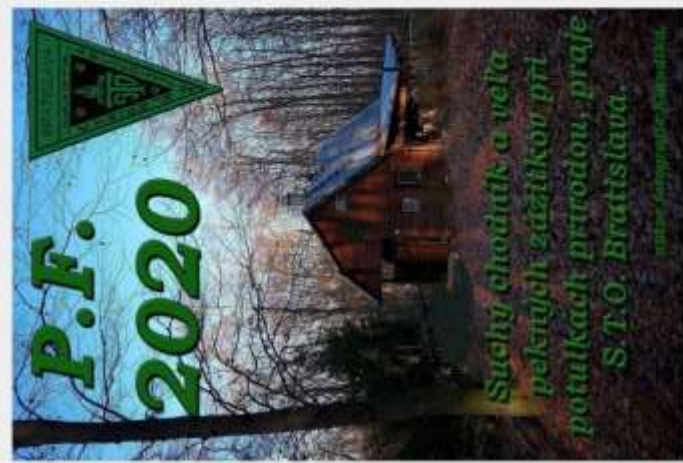
T.O. ČIERNY OROL T.O. TÚLAVÝ BLESK

PF 2020

T.S. DIDDI

Koláž vytvoril: Džipo

Koláž vytvoril: Džipo

Šťastný prechod do NOVÉHO ROKA

P.F.2020
Amazonka

**PF
2020**

**všetko najlepšie
v Novom roku
žela Lewis
PO. Mexico.**

**Nasávať z Pálen Fúrdum
v roku 2020 povolené!**
im napríklad Zbavky-Zbavky napríklad...

D'Ady - Tdlať Jacke

PF 2020
Starry

... a cesta se kroutí, až potkáš nás na m...

